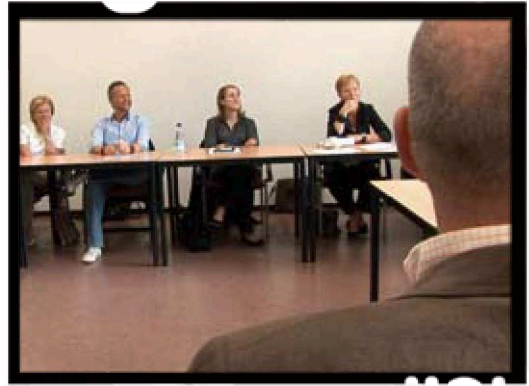
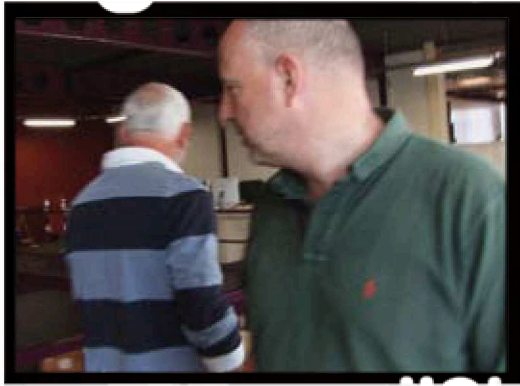

**'T IS
GROEN**

**EN
GROENER
WORDT
HET
NIET**

Leen Zevenbergen

Business Contact

Kijkt u allen even mee?

Inhoud

	Waar komt dit boek nou weer vandaan?	6
1.	Ik wil gaan staan	12
2.	De weg uit de crisis	18
3.	Waarom begin je niet?	26
4.	Revitaliseer je organisatie	32
5.	Shapers, followers en losers	38
6.	Van Splend naar Werkend Netwerk	44
7.	De inspirerende kracht van de droom	52
8.	Zijn we nog een beetje blij?	58
9.	Archeoloog worden	64
10.	De Goed Nieuws Show	70
11.	De mening van de schilder	76
12.	Doe ff normaal	84
13.	Creatief zijn we allemaal	90
14.	Nieuwe wereldorde uit ouwe troep	98
15.	Waar haal ik de energie vandaan...	106
16.	Reik naar de sterren	112
17.	Het geld ligt op straat	120
18.	Maar het is wel leuk	126
19.	Eindelijk, ik doe wat ik altijd wilde	132
20.	Gelukkige mensen in de file	138
21.	Leiders in zwaar weer	146
22.	Lekker snijden in de kosten	152
23.	Begin voor jezelf, da's pas makkelijk	158
24.	Het gat in de markt	164
25.	Supermanagers	170
26.	Er kan niet genoeg toezicht zijn	176
27.	Wees even ongenueanceerd	182
28.	Hoe kom ik aan geld?	188
29.	Keurmerk Leuke Werkplek?	194
30.	Het Phoenix Programma	200
31.	Samen naar de pindakaas	208
32.	Herrijzen in 7 stappen	214
	En weer bedankt	220
	Literatuur	224

A kitchen sink with a tall, modern faucet and two soap dispensers. The sink is set into a light-colored countertop. In the background, a dining table with chairs is visible, along with a vase of flowers on a side table.

Waar komt dit boek nou weer vandaan?

Wel willen,
maar niet doen...

Groen is de kleur van frisse ideeën, duurzame ontwikkeling en natuurlijke groeikracht. Groen hebben we heel erg nodig. We moeten die kant uit (sprak de leider).

Leiderschap verandert vaak in lijderschap als het managers aan ondernemerschap en creativiteit ontbreekt. Dat wordt pijnlijk duidelijk ten tijde van crisis. Maar wat is creativiteit en ondernemerschap? En begrijpen mensen die nooit iets ondernomen hebben eigenlijk wel wat het is? Er wordt wel om gevraagd, maar tegelijkertijd worden er dagelijks talloze nieuwe regels bedacht die moeten zorgen voor een soort schijnzekerheid. Dat is het dilemma van de 21e eeuw: aan de ene kant de behoefte aan gedrevenheid, aan de andere kant een zucht naar zekerheid. Chaos versus orde.

Nadat ik mijn boek 'En nu laat ik mijn baard staan' had gepubliceerd, werd ik overvloedig uitgenodigd voor het geven van lezingen en workshops. Inmiddels honderden. Grote groepen van honderden mensen en kleine groepen leden van de Raad van Bestuur. Soms dacht ik: "Wat doe ik hier?" Maar altijd probeerde ik de aanwezigen te inspireren. Inspireren om te komen tot grootse daden. Inspireren om te gaan doen wat je eigenlijk echt wilt. Inspireren om *je baard te laten staan*. Niets is onmogelijk. *Just do it*.

De energie die ik erin stopte, spatte er vanaf. Meestal lukte het me wel om de zalen de energie te geven die nodig is om het eerste kleine stapje te gaan zetten. Natuurlijk kreeg ik dan ook de vraag "waarom doe je dit, wat is dan eigenlijk jouw droom?" Ik antwoordde altijd dat ik Nederland ondernemender wilde maken, maar dat vond mijn publiek een onduidelijk verhaal. Niet concreet genoeg. Mmm... typisch. Nederland ondernemender maken, is dat niet duidelijk dan? Of is die ambitie te breed? Ik denk het, het is te groot, te ver weg en dus weten mensen niet wat ze ermee moeten. Mijn lezers hebben behoefte aan concreetheid.

“Hoe moeten we het aanpakken, hoe moeten we onze organisatie creatiever en sprankelender maken?” Blijkbaar is het lastig om die knop om te zetten.

Waarom wil iedereen “zijn baard wel laten staan”, wil iedereen anders, leuker en creatiever worden, maar doen ze het niet? Mij is duidelijk geworden dat men mijn verhaal erg leuk vindt, maar... toch maar even niet. Wat een frustratie. Niet alleen voor mij, maar ook voor iedereen die wel wil.

Wel willen, maar niet doen... De stappen die ik beschrijf zijn te groot voor mensen die keurig werken, intelligent zijn en anders willen. De stappen zijn dermate groot dat ze daardoor te eng zijn. En dus daardoor niet gezet worden. Dat is een tamelijk makkelijke conclusie. Maar hoe dan wel? Hoe nu verder?

Allereerst moet ik nog veel concreter en praktischer zijn in het aangeven van de stappen die genomen moeten worden. Misschien moet ik ook wel een keurmerk invoeren, zoiets als “Gecertificeerd Leuk Bedrijf”. Of gaat dat te ver? Ik, met mijn *oneindige drift tegen regels en wetten*. Maar toch, een logo met “Leuk Bedrijf” is een idee dat ik niet zomaar moet weggooiën. APG, met 2500 medewerkers een van de grootste uitvoerders van collectieve pensioenen ter wereld, heb ik na mijn interviews en lezingen zover gekregen dat ze een heus project startten om het “leuk te maken”. Dat is wat! Precies dat project bracht me op het idee om aan dat keurmerk te gaan werken. Want stel je voor dat mensen op zo’n keurmerk gaan letten. En dat een organisatie daardoor betere en getalenteerdere mensen binnen kan halen... en binnen kan houden. Dan gaat het iets betekenen. En dan gaan andere organisaties denken en voelen (want dat is eigenlijk nog belangrijker) dat een leuke, inspirerende, sprankelende werkomgeving tot beter resultaat leidt. Wat dat resultaat dan ook is. Dat keurmerk, daar kom ik vast nog wel op terug.

Bij mijn vorige boek werd ik gevraagd een aantal hoofdstukken toe te voegen met een handleiding. Bij die vraag bekwam me eerst een gevoel van onbehagen. Want moet je dan echt inspiratie en ondernemerschap in stappen gaan beschrijven? Blijkbaar wel, heb ik gemerkt. Mensen willen duidelijke stappen zien voordat ze het enge terrein instappen van het waarmaken van dromen en ambities. De wil is er bij iedereen, maar de eerste stap is te moeilijk. En wellicht te groot. Dus ik moet zulke kleine stappen gaan beschrijven, dat die voor mijzelf niets meer voorstellen. Die voor mij klein zijn, maar voor anderen wellicht heel erg groot.

Hoe heb ik die denkfout kunnen maken! Het is *als leren lopen*. Als een kind geboren wordt, kan het niet lopen. Lopen is een oneindig moeilijk proces. Eerst moet je gaan staan, dan val je om, je gaat weer staan en valt weer om. Verdorie, moeilijk zeg, dat staan. Maar ik had het toch over lopen? Ja, maar lopen kun je pas als je kunt staan. En als je dan eindelijk kunt staan en je bent in balans, dan moet je je een beetje voorover